

Erezia ultimei femei din lume

Costel Zăgan

Cică toate femeile mă (h)rănesc ultima
mă va ucide cu frumusețea-i de culoare
Oricum de la prima la ultima întâlnire
trec prin acest rogvaiv sentimental De par
că aş avea mâinile şi ochii legați cu nori
Simt trecerea anotimpurilor prin sângele meu
învolutat ca un ocean de stele Dacă părinții
mi-au lăsat moștenire moartea Eu nu pot lăsa
copiilor mei în schimb decât viața
Și asta la un preț de nimic Singurătatea mea
de doi bani

Costel Zăgan, EREZII DE-O CLIPĂ II